

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 15. Joannes Saresberiensis Papam adit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII.
A.C. 1156.

compositis, venit Rex in Ecclesiam S. Mar-
ciani apud Beneventum, ubi ad pedes
Pontificis prostratus homagium præstitit,
compluribus Episcopis, Cardinalibus,
Comitibus, Baronibus, aliisque præsentibus.
Otto autem Frangipanes juramen-
tum edidit nomine Regis, quem Papa
ad osculum pacis recepit. Rex deinde
munificentissime Papæ, Cardinalibus,
& toti Curia Romanæ dona aurea, ar-
gentea & serica obtulit. Sicque Rex &
Papa his quæ acta erant contenti in
diversa abierunt. Sed Cardinales Fride-
rici Imperatoris partibus addictos haud
leviter offenderunt hæc fœdera, quæ
Principi noxia & Ecclesiæ Romanæ pro-
brofa esse querebantur.

epist. ap.
Rad. II.
c. 52.

§. XV.

Joannes Saresberiensis Papam adit.

* Dunium
feu Ser-
viodu-
num.

*Policrat. 8.
c. 23. p. 681.*

Papam in Apulia commorantem invisit
Joannes Saresberiensis *, ejus Popu-
laris & amicus in paucis carus, tunc tem-
poris Theobaldi Archiepiscopi Cantua-
riensis Capellanus. Cum is apud Papam
Beneventi tres ferme menses moraretur,
ille arcana cordis sui in amici pectus
effundens aiebat; se in Summi Pontifi-
catus onere tantum miseriarum cumu-
lum invenisse, ut jam omnes præteriti
temporis ærumnæ, si cum præsentibus
comparentur, non pondus, sed dulcedo
& feli-

& felicitas reputandæ essent. Maluisse se nunquam ex Anglia exivisse, aut potius in Monasterio S. Rufi perpetuo latuisse, quam se ipsum in tam perplexas rerum turbas conjicere. Sed denique æterni Numinis voluntati noluisse resistere. Ut ostenderet, quod per gradus ad summum Regiminis Ecclesiastici fastigium ascendens neutiquam felicior evalisset, dicebat: *Dominus me nunquam non inter malleum & incidem positum crescere voluit, nunc vero manum dignetur supponere oneri viribus meis majori.*

Quadam die Hadriano Pontifici familiariter interroganti, quid homines passim de se & Ecclesia Romana dicerent, Joannes Saresberienfis liberrime respondit: *dicunt: Ecclesia Romana ceteris Ecclesiis omnibus non tam piæ matris affectum, quam novercæ odium exhibet. Reperiuntur in ea Scribæ & Pharisei, qui alligant onera gravia, & imponunt in bumeros hominum; digito autem suo nolunt ea movere, sed dominantur Clericis, neutiquam suo exemplo forma gregis facti. Supellectilem pretiosam, aurum argentumque cumulant, insatiabili avaritia. Pauperes in conspectum non admittunt nisi aliquando per ostentationem. Ecclesias spoliant, rixas inter Clericos & populum excitant, & præcipuum Religionis fructum consecutos se esse existimant, si divitias*

Sæcul. XII.
A.C. 1156.

Ibid. 6. c. 24.
p. 386.

Math. 23. 4.
I. Petri

Sæcul. XII.
A.C. 1156.

Romanæ Au-
læ vitia.

divitias congesserint. Nihil non venale bu-
bent, ipsamque Justitiam, Dæmonis imita-
tores, qui bene facere videntur, si nocere
desierint. Ex istorum numero paucos
excipio, qui officio suo incumbunt. Ipsi
Papa omnibus oneri est, & propemodum
intolerabilis. Conqueruntur, quod Pa-
latia extruat, Ecclesiis proximam rui-
nam minantibus, & auro purpuraque
splendens incedat, dum Altaria pæne nuda
visuntur. Tu vero, reposuit Hadria-
nus, quid sentis? & Joannes: Haud pa-
rum me turbat hæc tua interrogatio;
timeo enim, ne adulator audiam, si so-
lus, quæ omnes vituperant, laudo, si
autem eloquor, ne verecundiam exuisse
videar. Nihilominus cum Guido Cle-
mens Cardinalis S. Pudenticæ cum voce
populi Curiam Romanam reprehendat, non
ausim, ejus sententiæ refragari. Dicit
autem Vir sagacissimus, quin & affirmat,
Ecclesiam Romanam infectam esse quodam
versutiæ & avaritiæ fermento, quod o-
mnium malorum origo est. Hæc dixit
in Congregatione publica Cardinalium,
præsidente S. Eugenio Papa. Verumta-
men illud etiam intrepide, & suggerente
conscientia mea, fateor, mihi nullibi
Viros Ecclesiasticos occurrisse magis, quam
in Ecclesia Romana virtutis studiosos, &
avaritiæ inimicos. Quis non miretur
divitiarum contemptum in Bernardo
Rbedo-

Rbedonensi, Cardinale Diacono SS. Cosmae Sæcul. XII.
 & Damiani? necdum in lucem editus est A. C. 1156.

homo ille, a quo ipse donum accipiat.
 Quis non obstupescat teneram conscientiam
 Episcopi Prænestini, qui etiam dona,
 non sibi soli, sed omnibus oblata respue-
 bat. Multi morum gravitate & mode-
 ratione Fabricio veteri inferiores non
 sunt, quem cognitione veræ Religionis
 superant. Quia igitur usque adeo me-
 urges, dicam sincere; facienda esse quæ
 doces, non autem illa etiam omnia, quæ
 tu facis.

Tum Joannes sic prosequitur, ser-
 mone ad Hadrianum Papam præsentem
 directo; *Orbis universus applaudit tibi
 & assentatur. Pater vocaris & Domi-
 nus; si Pater es, quomodo dona tempo-
 ralia a filiis tuis expectas? si Dominus
 es, cur a Romanis, subditis tuis, non
 timeris? Nempe largitionibus Romanæ
 Ecclesiæ servare cupis; quæso, an hujus-
 modi industria S. Silvester usus est, ut Ur-
 bem sibi subjiceret? aberras, Sancte Pa-
 ter, aberras a via recta. Da omnibus
 Fidelibus gratis, quæ gratis accepisti.*
 Risit Papa, laudavitque Joannis Saris-
 beriensis libertatem, quæ palam loque-
 batur, jubens, ut quæcunque mala quæ-
 relasve de se audiret, illico referret.
 Tum ut objectum dilueret, quod Ec-
 clesia Romana ex omnibus orbis Chri-
 stiani

Hist. Eccles. Tom. XVII.

S

stiani

Sæcul. XII. ftiani partibus tributa acciperet, notam
 A.C. 1156. fabulam adduxit de stomacho & mem-
 bris humani corporis conquerentibus,
 quod ille solus labore omnium frueretur,
 quæ deinde experientia magistra edocta
 fuissent, se stomacho deficiente neuti-
 quam sustentari posse. Verum tunc so-
 lum apta fuisset comparatio, si Ecclesia
 Romana Bona ejusdem generis, quæ a
 ceteris cunctis Ecclesiis accipiebat, re-
 fudisset.

§. XVI.

*Papa Regem Angliæ Hibernia in-
 vestit.*

Joannes Sarisberiensis non suo tantum
 arbitrio, sed a Rege Angliæ missus,
 iter Romam susceperat, licetque con-
 jicere, ipsum epistolam detulisse, qua
 Rex Hadriano Papæ prosperum summi
 Pontificatus auspiciam gratulabatur.
 Ceterum & alia Joannem mittendi causa
 suberat; acceperat enim a Rege man-
 data: licentiam Regi a Papa obtineret
 in Hiberniam cum exercitu navigandi,
 eamque armis suis subigendi, ut ibidem
 Religionem Christianam pristino splen-
 dori & puritati restitueret. Porro postu-
 latio Regis illo nitebatur fundamento,
 quod Ecclesiæ Romanæ Jus esset in omnes
 Insulas; id enim, ut vidimus, Urbani II.
 ætate verum præsumebatur. Hadria-
 nus

*Matth.
 Paris.*

*An. 1155.
 Sup. §. 3.*

*Sup. Lib.
 LXIV §. 8.
 Jo. Saris-
 ber. IV Me-
 taglog. Cult.*